

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 26 (303)

Mierzeszyn, 1 września 2018 r.

ISSN 2082-0089 Rok 9

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**PODCZAS UROCZYSTOŚCI ODPUSTOWYCH
KU CZCI ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA
JEGO EKSCELENCJA KS. BISKUP WIESŁAW SZLACHETKA
POŚWIECIŁ OLTARZ I FIGURĘ MATKI BOŻEJ MIERZESZYŃSKIEJ
19 SIERPNIĄ 2018 ROKU**

**MODLITWA NA POŚWIĘCENIE OLTARZA I FIGURY
MATKI BOŻEJ MIERZESZYŃSKIEJ
PRZEZ JEGO EKSCYLENCJĘ
KS. BISKUPA WIESŁAWA SZLACHETKĘ**

Mierzeszyn, 19 sierpnia 2018 roku

Niech imię Pańskie będzie błogosławione.

Teraz i na wieki.

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

Który stworzył niebo i ziemię.

Módlmy się:

Wszehmogący, wieczny Boże, wielbimy Cię i wysławiamy. Ty uczyniłeś wielkie rzeczy Najświętszej Maryi Pannie, wybierając Ją na matkę umiłowanego Syna Twojego i naszego Zbawiciela. Ona stała się błogosławioną między niewiastami, bo uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane od Pana. Pobłogosław + Panie, ten ołtarz oraz figurę; niech nam przypomina, że Maryja jest Matką Chrystusa i naszą Matką, do której możemy się uciec w każdej potrzebie. Spraw także, abyśmy jak Ona naśladowali Chrystusa, Pana naszego. *Amen.*

POŚWIĘCENIE NOWYCH ORGANÓW PISZCZAŁKOWYCH W KOŚCIELE ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE PRZEZ JEGO EKSCYLENCJĘ KS. BISKUPA WIESŁAWA SZLACHETKĘ

Mierzeszyn, 19 sierpnia 2018 roku

Niech imię Pańskie będzie błogosławione.

Teraz i na wieki.

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

Który stworzył niebo i ziemię.

Módlmy się:

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty pragniesz, aby ludzie służyli Ci radosnym sercem. Dlatego na chwałę Twoją rozbrzmiewa śpiew i muzyka. Ty nakazałeś Twojemu słudze Mojżeszowi uświetnić składanie ofiar grą na instrumentach muzycznych, a przy dźwiękach harfy naród wybrany śpiewał Ci psalmy pochwalne. Twój Jednorodzony Syn stał się człowiekiem i swoim dziełem zbawczym wznosił ku Tobie najwspanialszy hymn chwały, który rozbrzmiewa nadal w Twoim Kościele.

W tej uroczystej chwili prosimy Cię: pobłogosław + te organy, aby rozbrzmiewały ku Twojej chwale i aby porywały nasze serca ku Tobie. A jak wiele piszczałek łączy się w harmonijne akordy, tak pozwól i nam, członkom Twojego Kościoła, jednoczyć się we wzajemnej miłości braterskiej, abyśmy kiedyś mogli śpiewać wieczny hymn chwały przed Twoim Majestatem razem z Aniołami i wszystkimi Świętymi. O to prosimy przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych
GNIEZNO I WARSZAWA

**BEATYFIKACJA I KANONIZACJA
SŁUGI BOŻEGO
STEFANA WYSZYŃSKIEGO
ARCYBISKUPA GNIEŹNIEŃSKIEGO
I WARSZAWSKIEGO
ŚWIĘTEGO KOŚCIOŁA RZYMSKIEGO
KARDYNAŁA PRYMASA POLSKI
(1901 - 1981)**

Dekret o heroicznosci Cnót

„Zawsze byłem przekonany o tym, że Duch Święty powołał Waszą Eminencję w wyjątkowym momencie dziejów Ojczyzny i Kościoła – i to nie tylko Kościoła w Polsce, ale także i w całym świecie. Patrzyłem na to trudne, ale jakże błogosławione wezwanie od czasów mojej młodości – i dziękowałem za nie Bogu, jako za łaskę szczególną dla Kościoła i Polski. Dziękowałem za to, że, «taką moc dał Człowiekowi» – i zawsze za to dziękuję». (Z listu Jana Pawła II do Jego Eminencji Kardynała Prymasa wysłanego z Watykanu w dniu 30 października 1979 roku).

Te słowa wypowiedziane przez Świętego Jana Pawła II o samym Słudze Bożym Stefanie Wyszyńskim, w szczególny sposób przedstawiają jego posługę w Kościele Bożym. Jego trudne, ale bardzo szczęśliwe powołanie, ukazuje świętość życia i posłuszeństwo głosowi Ducha Świętego.

Sługa Boży urodził się w dniu 3 sierpnia 1901 roku we wsi Zuzela, diecezji Łomżyńskiej, w Polsce, jako drugie dziecko rodziny Stanisława i Julianny Karp, i w samym dniu narodzin został ochrzczony. W rodzinie poznał zasady chrześcijańskiego życia i kultury ludzkiej. Przedwczesna śmierć matki napełniła dziewięcioletniego chłopca głębokim bólem.

Po ukończeniu pomyślnie nauki w gimnazjach w Warszawie, Łomży i Włocławku, gdy przyszedł do zdrowia po ciężkiej chorobie, co przypisywał Najświętszej Marii Pannie, poświęcił się studiom teologicznym i dnia 3 sierpnia 1924 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Jako młody kapłan pełnił w diecezji różne obowiązki, następnie w latach 1925-1929 odbył studia prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i uzyskał stopień doktora prawa kanonicznego.

Sługa Boży już w latach młodości bardzo sobie cenił cnoty i gorliwie je praktykował, a przeto zabiegał o to, by je posiadać. Wytrwale pielegnował szlachetne obyczaje, chociaż ta stałość i uczciwość były poddawane próbie.

Ojciec Święty Pius XII dnia 4 marca 1946 roku mianował go biskupem Lubelskim. Po upływie dwóch lat, które spędził w Lublinie na gorliwej

pracy duszpasterskiej, dnia 12 listopada 1948 roku mianowany został Arcybiskupem Gnieźnieńskim i Warszawskim, Prymasem Polski.

Jako Pasterz archidiecezji natychmiast z wielką roztropnością i męstwem usilnie starał się o wzrost pobożności powierzzonego sobie ludu, kapłanów kształtował w duchu prawdziwej nauki Kościoła i pobożności, ponieważ uznawał za rzecz pewną, że tylko święci kapłani mogą wpływać na pomnożenie pobożności ludu.

Dnia 29 listopada 1952 roku został włączony do grona kardynałów, miał być odznaczony tą godnością w dniu 12 stycznia 1953 roku, ale komunistyczny rząd odmówił mu wydania paszportu na wyjazd.

Sługa Boży razem z kardynałem Adamem Sapiehą i biskupami starał się bronić praw Kościoła pogwałconych przez rząd komunistyczny. Wielkie znaczenie miał list napisany 8 maja 1953 roku, a zatytułowany „*Non possumus*”, skierowany do władz w sprawie prześladowania Kościoła Katolickiego w Polsce. Po upływie czterech miesięcy, dnia 25 września 1953 roku, Sługa Boży, przewieziony został w nocy, wbrew prawu i obyczajom, do pewnego, wówczas nieznanego miejsca. Przez trzy lata, nieskazany przez żaden sąd, trzymany był w bardzo ograniczającym wolność miejscu odosobnienia i strzeżony w dzień i w nocy przez żołnierzy. Dnia 28 października 1956 roku, na skutek żądań wszystkich wiernych w Polsce, domagających się jego uwolnienia, powrócił do Warszawy, gdzie znów zaczął sprawować obowiązki pasterskie z wielką gorliwością.

Stefan Wyszyński bardzo cenił życie zakonne, prowadzone zarówno przez niewiasty jak i przez mężczyzn. Jeszcze jako młody kapłan w czasie drugiej wojny światowej, wraz z młodymi osobami płci żeńskiej, założył Instytut Świecki, który teraz nosi nazwę „*Instytut Prymasa Wyszyńskiego*”.

Kiedy był przetrzymywany w miejscu odosobnienia, dolegliwości cierpliwie i w duchu wiary znosił, gotów był ofiarować życie za Chrystusa. W owym czasie, w miasteczku Stoczek Warmiński, dnia 8 grudnia 1953 roku, idąc za zachętą Świętego Ludwika Grignon de Monfort, poświęcił się Maryi jako niewolnik. W końcu, będąc w miejscu odosobnienia, opracował tekst „*Ślubów Narodu*” i dostosowany do niego program duszpasterski obchodów „*Świętego Millennium Chrztu Polski*” jako „*Wielką Nowennę*” zaprogramowaną na lata 1957-1965. W czasie samego Jubileuszu we wszystkich diecezjach Polski polecił urządzać uroczyste nabożeństwa, w których sam uczestniczył. Te uroczystości znalazły swoje dopełnienie w roku 1966, kiedy w Sanktuarium na Jasnej Górze odczytał i upowszechnił napisany przez siebie „*Akt Oddania Narodu pod opiekę Maryi Królowej Polski*”.

Wykazywał wielką troskę o Polaków mieszkających poza granicami kraju. Z pasterską roztropnością, na mocy specjalnych uprawnień udzielonych Mu przez Stolicę Świętą, wspierał Kościół we wschodnich krajach podległych władzy komunistycznej.

W latach 1962-1965 uczestniczył z zaangażowaniem we wszystkich sesjach Soboru Watykańskiego II. Razem z biskupami Kościoła w Polsce opracował petycję teologiczną, w której oni jednomyślnie prosili, aby Maryja była ogłoszona „*Matką Kościoła*”. Jednocześnie razem z biskupami polskimi przyczynił się bardzo do wzajemnego pojednania narodu polskiego i niemieckiego. Wymiana listów biskupów Polski i Niemiec, dokonana w dniu 18 listopada 1965 roku, przed uroczystymi obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski, bardzo się do tego przyczyniła. Jednakże z początkiem Soboru i po opublikowaniu owego listu Sługa Boży doznał wielu krzywd ze strony rządu komunistycznego.

Jako Arcybiskup Gnieźnieński i Warszawski w swoich diecezjach zwołał uroczyste Synody Diecezjalne.

Specjalne uprawnienia udzielone Słudze Bożemu przez Najwyższych Pasterzy, mianowicie przez Piusa XII, Jana XXIII, i Pawła VI, były szczególnym dowodem ich zaufania. Sługa Boży okazywał pokorne posłuszeństwo i synowską miłość Biskupom Rzymu, szczególnie zaś Janowi Pawłowi II, którego witał z wielką radością w czasie wizyty pasterskiej w Polsce w roku 1979.

Stefan Wyszyński w czasie, gdy wybuchały niepokoje społeczne w Polsce w latach 1956, 1968, 1970, starał się uspokajać bunt społeczeństwa, zwłaszcza zaś pełnił rolę rozjemcy wówczas, gdy w roku 1980 powstał związek zawodowy „*Solidarność*”. Wielokrotnie i na różne sposoby bronił robotników przed krzywdzącymi represjami ze strony rządu, ustawicznie proponował kompromis w sprawach społecznych.

Światłem była Mu wiara, a modlitwa i gorliwa pobożność pokarmem duszy, pobożnie sprawował codzienną Eucharystię, był wielkim czcicielem Najświętszej Maryi Panny, płonął prawdziwie heroiczną miłością bliźniego, obdarzony bystrym umysłem starał się nieść ulgę w niezliczonych uciskach całej ludzkości. Zawsze okazywał się gotowy i wspaniałomyślny w niesieniu pomocy każdemu.

W sposób szczególny pielęgnował cnotę roztropności i męstwa, wszystko czynił oświecony światłem Ducha Świętego, i tak realizował swoje zamiary; w stosunku do wszystkich okazywał wielką życzliwość i szlachetność.

Po długim, liczącym osiemdziesiąt lat życiu, poświęconym Bogu i ludziom, złożony ciężką chorobą, gdy ofiarowywał swoje cierpienia za Kościół i zbawienie dusz, Sługa Boży w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, dnia 28 maja 1981

roku, pobożnie zasnął w Panu, i pochowany został w krypcie kościoła archikatedralnego Świętego Jana Chrzciciela w Warszawie, dnia 31 maja tegoż roku.

Nie jest rzeczą dziwną, że Stefan Wyszyński, i za życia i po śmierci, cieszył się szczerą i szeroko sięgającą sławą świętości. Dzięki tej sławie, Sprawa Beatyfikacji i Kanonizacji została podjęta przez Kurie Arcybiskupią Gnieźnieńską i Warszawską poprzez uroczyste rozpoczęcie Postępowania Informacyjnego na terenie Diecezji począwszy od dnia 20 maja 1989 roku, do dnia 6 lutego roku 2001 i uroczyste rozpoczęcie Procesu Rogatoryjnego Gnieźnieńskiego dnia 28 września 1989 roku, i Paryskiego dnia 22 stycznia 1990 roku; każdego z nich ważność w świetle prawa kanonicznego, potwierdziła Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych dekretem wydanym dnia 8 lutego roku 2002. Po opracowaniu Pozycji, według zwyczaju rozważano, czy Sługa Boży chrześcijańskie cnoty praktykował w stopniu heroicznym. Gdy rezultat tych rozważań okazał się pozytywny, dnia 25 kwietnia 2016 roku odbył się specjalny Kongres Teologów Konsultorów. Ojcowie Kardynałowie i Biskupi zebrani na zwyczajnej Sesji dnia 12 grudnia 2017 roku, pod przewodnictwem moim, Kardynała Angelo Amato, uznali, że Sługa Boży praktykował w stopniu heroicznym cnoty teologalne, kardynalne i inne związane z nimi.

Po przedstawieniu na końcu dokładnej relacji o tych wszystkich sprawach przez Kardynała Prefekta Ojcu Świętemu Franciszkowi, Jego Świątobliwość głósy Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych przyjmując i uznając za ważne, dnia dzisiejszego stwierdził: Jest pewność co do praktykowania cnót teologalnych – Wiary, Nadziei i Miłości zarówno w stosunku do Boga jak i do bliźniego, a także co do praktykowania cnót kardynalnych – Roztropności, Sprawiedliwości, Umiarkowania i Męstwa, oraz cnót z nimi związanych, przez Sługę Bożego Stefana Wyszyńskiego, Świętego Kościoła Rzymskiego Kardynała, Arcybiskupa Metropolite Gnieźnieńskiego i Warszawskiego, Prymasa Polski, w danym przypadku i w odniesieniu do skutku, o który chodzi.

Dekret ten Ojciec Święty polecił opublikować i umieścić w Aktach Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

Dane w Rzymie, dnia 18 grudnia Roku Pańskiego 2017.

ANGELUS Kard. AMATO, S.D.B.
Prefekt

MARCELLUS BARTOLUCCI
Arcybiskup Tytułarny Mewanieński
Sekretarz

dodane 19.08.2018 23:55

ks. Rafał Starkowicz

POTRZEBA POWROTU DO CHRYSZTUSA

- Chrystus nikogo nie wyklucza ze zbawienia. Poleca swoim uczniom, aby szli i całemu światu głosili Ewangelię. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, ten będzie zbawiony - mówił bp Wiesław Szlachetka.

Mieszkańcy Mierzeszyna spotkali się 19 sierpnia w parafialnej świątyni, aby przeżywać odpust ku czci swojego patrona - św. Bartłomieja. Uroczystości przewodniczył bp Szlachetka.

- Dziś spotykamy się z naszym Panem Jezusem Chrystusem, tak jak kiedyś Bartłomiej. Chcemy z Nim rozmawiać, ale przede wszystkim słuchać Jego zbawiennych słów - mówił w słowie powitania ks. Andrzej Sowiński, proboszcz parafii. - Odpust św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie to także święto naszych rolników. Dziś dziękują Panu Bogu za tegoroczne plony i symbolicznie składają je przed ołtarzem, aby Boże błogosławieństwo było darem wszystkich.

W homilii bp Wiesław przypomniał wiernym treść i znaczenie znanych z Ewangelii słów o apostołach. - Bartłomiej rozpoznał w ludzkiej naturze Jezusa Jego Boską naturę. Co więcej, rozpoznał też Jego mesjańską

- Boże, nasz Ojczy, spraw, aby wszyscy, których ta uroczystość dziś jednoczy, stawali się na co dzień coraz doskonalszymi uczniami naszego Pana Jezusa Chrystusa - modlił się hierarcha podczas poświęcenia tablic pamiątkowych

- Trzeba ku Jezusowi skłonić swoje serce, gdyż On nie może nas zbawić bez nas, bez udziału naszej woli - podkreślił bp Szlachetka

godność, nazywając Go Królem Izraela - mówił bp Szlachetka. - To swoje wyznanie wiary przypieczętował świadectwem krwi. Z owoców tego świadectwa wszyscy możemy czerpać duchowe dobro. Ogromną część kazania hierarcha poświęcił tajemnicy Kościoła. - Kościół to przede wszystkim lud Boży, lud obdarowywany przez Boga zbawieniem - mówił. Na podstawie słów św. Cypriana: „poza Kościołem nie ma zbawienia” wyjaśniał wiernym, że z tego zbawienia mogą korzystać także ludzie będący poza widzialnymi granicami wspólnoty Kościoła. - W świetle Kazania na Górze dowiadujemy się, że zbawienia dostępują ubodzy w duchu, ci, którzy się smuca, cisi, którzy łakną i pragną sprawiedliwości, miłosierni, czystego serca, którzy wprowadzają pokój, którzy cierpią prześladowanie dla sprawiedliwości - wyliczał.

Zaznaczył także, że ci, którzy spełniają wymagania prawdy, są anonimowymi chrześcijanami. - Taki człowiek jest bliżej Chrystusa niż ten, kto deklaruje się, że jest wierzący i niepraktykujący. Dlatego Kościół pielgrzymujący przez ziemię nieustannie potrzebuje nawrócenia, czyli powracania do Chrystusa, do Jego słowa i łaski - stwierdził kaznodzieja. - Bogu niech będą dzięki za tę parafię, która wraz ze swoim proboszczem stanowi żywą, bardzo aktywną część Kościoła powszechnego - dodał na zakończenie bp Szlachetka.

Podczas uroczystości biskup poświęcił także pamiątkową tablicę ku czci św. Jana Pawła II, tablicę upamiętniającą 100-lecie niepodległości, odnowiony ołtarz Matki Bożej Mierzeszyńskiej oraz nowe organy.

KS. RAFAŁ STARKOWICZ

SERDECZNE PODZIĘKOWANIE

Bardzo dziękuję Jego Ekszelencji Ks. Biskupowi Wiesławowi Szlachetce za przewodniczenie w niedzielę, 19 sierpnia 2018 roku naszemu parafialnemu odpustowi ku czci św. Bartłomieja Apostoła.

Wyrażam wdzięczność Parafianom, Gościom i Letnikom za uczestniczenie w naszej uroczystości odpustowej oraz w szóstym parafialnym festynie rodzinnym. Szczególne podziękowanie dla: pana Błażeja Konkola Wójta Gminy Trąbki Wielkie, pana Wojciecha Czerwińskiego, pani Krystyny Koryckiej, Fundacji „Pan Władek” państwa Marii i Władysława Ornowskich, Parafialnego Zespołu „Caritas”, Parafialnej Rady Duszpasterskiej, Ochotniczej Straży Pożarnej Mierzeszyn, pana Pawła Kłosińskiego i Chóru Parafialnego „Santo Bartolomeo”, pana Jarosława Kąkola, Koła Gospodyń Wiejskich w Mierzeszynie, pracowników Szkoły Podstawowej w Mierzeszynie, pani Ewy Żurek, pani Ewy Dawidowskiej, pani Joanny Wiśniewskiej, pani Marioli Baltrukas, pani Elżbiety Temberskiej, pana Kazimierza Niesiołowskiego, pana Andrzeja Klonowskiego, Wszystkich, którzy ofiarowali ciasta oraz nagrody na loterię fantową, Wszystkich, którzy ofiarnie pracowali podczas festynu. Dziękuję mieszkańcom Mierzeszyna wybudowanie za przygotowanie okazałego wieńca dożynkowego. Dziękuję także tym ministrantom i lektorom, którzy zaangażowali się w uroczystość parafialną. W trakcie szóstego parafialnego festynu rodzinnego zebrano kwotę 7.535,- PLN (loteria, ciasta, gastronomia, sponsorzy). Kwota w całości przeznaczona jest na spłatę prac przy kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Mierzeszyn, 19 sierpnia 2018 roku

Podczas szóstego parafialnego festynu rodzinnego w Mierzeszynie, 19 sierpnia 2018 roku

Wierni zgromadzeni w kościele św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie podczas poświęcenia nowych organów piszczałkowych przez Ks. Biskupa Wiesława Szlachetkę, 19 sierpnia 2018 roku

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.